

7.

Vyhláška c. k. místodržitele na Moravě

ze dne 28. prosince 1899,

týkající se poučení o ochranném očkování proti vzteklině a o přijímání do ústavu pro ochranné očkování proti vzteklině ve Vídni.

V době čtyřletého trvání státního ústavu pro ochranné očkování proti vzteklině (lyssa) ve Vídni (v c. k. nemocnici „Rudolfstiftung,“ III., Boerhavegasse čis. 2 a Rudolfsgasse čis. 15) objevily se dle výnosu c. k. ministerstva vnitřa ze dne 23. října 1899, čis. 15.478 různé závady, týkající se dopravy přespolních, pomoci potřebných osob do zmíněného ústavu.

Zvláště pak pozorovalo se v četných případech, že do c. k. nemocnice „Rudolfstiftung“ k léčení antirabického, jímž, dle podstaty jeho, má se vypuknutí nemoci předejít (nikoliv však nemoc již vyvinutá vyléčiti) přiváděny bývají osoby, vzteklinou již onemocnělé, dále že osoby, jež vzteklými nebo vzteklinou podezřelými psy byly pokousány, dopravovány bývají do ústavu pro ochranné očkování proti vzteklině, nebyvše přiměřeně poučeny o tom, že léčení trvá nejméně 14 dní, anebo že příliš pozdě tam bývají dopravovány, nezřídka teprve po několik nedělích, anebo zase beze zprávy o tom, byla-li zvířata, o něž jde, beze vsí pochybností vzteklinou stížena, po případě nemocí touto jen podezřelá.

Abychy nedostatky tyto byly odklizeny, uveřejňuje se následující poučení o přijímání a léčení ošetřovanců zmíněného ústavu, vydané zemskou zdravotní radou v Dolních Rakousích, jehož dlužno všeobecně šetřit.

Při tom výslovně se podotýká, že, ačkoli léčení v ústavě pro ochranné očkování proti vzteklině z pravidla ambulantně se děje, osoby pomoci potřebné, jež nemohou postarati se o své ubytování a stravování ve Vídni, přijmou se do zaopatření v c. k. nemocnici „Rudolfstiftung“.

Abychy pak při zavedení léčení antirabického získány byly postačitelné důvody toho, jde-li tu o nákazu vzteklinou, buď i v této příčině o to postaráno, aby na základě ustanovení prováděcího nařízení k zákonu o morech zvířecích (§ 35) v těch případech, kde lidé pokousáni byli zvířaty vzteklými nebo vzteklinou podezřelými, zvířata ta — pokud bez nebezpečí mohou býti chycena a v bezpečnosti uschována — nebyla ihned usmrcena, nýbrž bezpečně uzavřena a dána pod dozor zvěrolékařský, aby bylo lze vzteklinu buď zjistiti anebo vyloučiti a dle toho přiměřená opatření učiniti a pokud se týče mysl osob pokousaných upokojiti.

V případě usmrcení nebo zdechnutí zvířat vzteklinou podezřelých, jimiž lidé byli pokousáni, zaslána buď dle zdejšího výnosu ze dne 28. září 1895